

בעזהש"ת

קדל התאחדות

יוצא לאור ע"י

התאחדות האברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בני ברק - אלעד

גליון מוגדל

חג הסוכות תשס"ט לפ"ק

תזכר הענינים

✧ מדור אמרין טבין ✧

לקח טוב.....עמוד ה'
דבש תמרים.....עמוד ז'
פרפראות לחכמה.....עמוד ט'
דבר בעתו.....עמוד י'

✧ מדור חוקים להורותם ✧

הל' סוכה.....עמוד י"ד
אכילה ושתי' בסוכה.....עמוד ט"ז
ד' מינים.....עמוד י"ח

✧ מדור למען ידעו ✧

לא תעשה כל תמונה.....עמוד כ'
ונתתי גשמיכם.....עמוד ל"ו
פניני התורה.....עמוד מ"ג

✧ מדור חג האסיף ✧

בשפתי צדיקים.....עמוד מ"ו
גשמים בחג הסוכות.....עמוד נ'
סוכות בבארדיטשוב.....עמוד נ"ב
אושפיזין עילאין.....עמוד נ"ה
משולחן מלכים.....עמוד ס"א

מדור

אמרי

מבי

לקח טוב

עמ' ה'

דבש תמרים

עמ' ז'

פרפראות לחכמה

עמ' ט'

דבר בעתו

עמ' י'

הביאנו המלך חדריו נגילה ונשמחה בך

מדושן עונג ושבע תפנוקים הסתובב לו בן המלך, לכל אשר יחפץ השיגה ידו, ולכל אשר עלה ברוחו לעשות אין מעצור, כי הרי מי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל, ומה יעשה הבן ולא יחטא נתחבר עם חבר מריעים משחיתים חבורת ליסטים מזוינים ומורדים מושחתים, וכך הלך ונשתקע במעשיהם ודרכיהם הנלוזות, לדאבון לב אביו המלך אשר לבו נתמוסס מרוב צער.

ביום מן הימים קיבל המלך ידיעה שבנו רוצה לשוב אליו ומתחרט בלב שלם על כל מעשיו הנפשעים, וברצונו לחזור תחת חסות אביו בארמונו ולחסות בצל כנפיו, וכמובן שהמלך שיש ושמח עד אין חקר, אמנם מאידך גיסא עלה מורא בלבו אולי הוא אחד מתכסיסי הערמומיות של בנו שרוצה לחדור לחדרי טירותיו, ולמרוד כנגדו ולחולל מהפכה במלכותו, על כן כשבנו חזר אליו ונפל לפניו ויבך ויתחנן שימחל לו, התנהג אותו בהסתייגות מסויימת, והחשד ניקרה במוחו.

והבן הפיקח הבחין בהתנהגות אביו המלך כלפיו בבחינת כבדהו וחשדהו, טיכס עצה בנפשו האידך לרחוש אימונו של אביו, מה עשה, חזר לחבורת הלסטים שמקודם נמנה עמהם, והתחיל לדבר על ליבם והפך אותם לאוהדי המלך ולמוקירי ומקימי חוקיו, וכשראה זאת המלך הסיר כל חשד מלבו על בנו, ואהבו ונישאו מעל כל השרים כבשנים קדמוניות.

והנמשל מובן, עם ישראל שהם בנים למקום, מרדו באביהם כל השנה בהוספת חטא על פשע, והנה באים בימי אלול ר"ה ויוהכ"פ ומתחננים אל המלך ומביעים חרטה גמורה מעומק הלב וצועקים שרצונו לסור מדרכיו הנלוזה ולשבת בבית ה' כל ימי חייו, אמנם אין בכך די להוכיח שכדברינו כן הוא, כי אולי הוא רק מפחד הדין והוא רק מהשפא ולחוצץ, ואז הוא חס ושלוש כגונב דעת העליונה וכמורד בקונו.

אמנם בהגיע ימי הסוכות וכאז"א מתאמץ בגופו ובממונו הן בהד' מינים והן במצוות סוכה ועי"ז מהפך את התאוות וההנאות של היתר שהן המה אויבי המלך דא קודשא בריך הוא, והוא מכניעם ע"י שמוזיל זהב מכיסו לקניית הד' מינים וסוכה, ובגופו שמרחיק נדוד מביתו ויושב בצל סוכה, בזה הוא נחשב כמי שמוסר את אויבי המלך ומהפכם להיות אוהביו, בזה הוא מביע את עומק התשובה ואמיתית כוונתו לשוב אל ה' באמת ובלבב שלם, ואז הקב"ה מכניסם תחת צל כנפיו בצילא דמהימנותא, בבחינת "הביאנו המלך חדריו" ויש ושמח עמו ומתקיים ה"נגילה ונשמחה בך" ומטיב עמו החתימה.

וכמו שפי' הרה"ק בעל יסוד העבודה זי"ע עה"פ שלח לחמך על פני המים כי ברוב הימים תמצאנו, דלחם הוא כינוי לתאוות כמו שפי' חז"ל עה"פ כי אם הלחם אשר הוא אוכל, וכמו"כ הוא כינוי לעניני אכילה וגשמייות, והיינו "שלח לחמך" דע"י שישלח האדם תאוות אלו בחג הקדוש הזה שהוא בבחינת "על פני המים" שנאמרה בו מצוות ניסוך המים, ובחג נידונים על המים, "כי ברוב הימים תמצאנו" שאם תתקדש ותטהר את עצמך במדה זו בחג הסוכות תמצא בזה את השפעת וקדושת החג ברוב הימים של השנה.

והשי"ת יהא בעזרינו שנוכל להתקדש ולהטהר בחג הקדוש הזה ע"י השמחה של מצוה ועי"ז יושפע לנו שפע רב מכל העולמות, עדי נזכה לישב בסוכת עורו של לויתן בביאת משיח צדקינו, ומלכינו מרן רביה"ק שליט"א בראשינו, במהרה בימינו אמן.

לִקְהָ טוֹב

לִיקוּטִים יְקָרִים, מִפִּי סוֹפְרִים וְסֹפְרִים עִיד מוֹסֵר וְחִסְדוֹת נֶאֱמָרִים

שְׂמֵחַת תְּרוּחָה

וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה, אֶךְ מִיְעוֹמָה, הֵינָנו הַנִּכְנָעִי
וְהַשְׁפָּל יוֹכֵל לַחַיּוֹת תְּמוּד בְּשִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה
בְּחֶלְקוֹ שֶׁנֶּפֶל לוֹ בְּגוֹרָלוֹ. (יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל)

★

בְּיוֹם הַשְּׂמִינִי עֲצַרְתָּ תְּדִיחָה לָכֶם, כְּאִשֶּׁר
הָאָדָם זוֹכֵה לְבָחִי שְׂמִינִי וְהוּא דֹתְשׁוֹבָה,
עֲצַרְתָּ תְּדִיחָה לָכֶם, דֹּאפִי לָכֶם שֶׁהוּא
גִּשְׂמִיּוֹת יִדְּיָה לִיחֻד שְׁמוֹ יִת'. (אֲמָרִי יוֹסֵף)

★

עֲצַרְתָּ תְּדִיחָה לָכֶם, הֵינָנו לַעֲצוֹר הַלָּכֶם
וְנִגְנִיעָה עֲצִמּוֹת. (חִידוּשֵׁי הַרִ"ם)

★

עֲצַרְתָּ, לִשְׁוֹן כְּנִישׁוֹ, כִּי כָל הַעֲשִׂיּוֹת
שֶׁנַּעֲשֶׂו בְּאֵלּוֹ הַיּוֹמִים, וְוַעֲרַט דָּאֵם אֱלֵעִם
אֵינְנֵנוּ עוֹמְלִים בְּיוֹם זֶה, הֵבֵל כְּדִי לְהִתְקַרֵּב
לָהּ. (בֵּית אֲהָרֹן)

★

בְּגַמְ' שְׂמִינִי רִגְלִי בִּפְנֵי עֲצֻמּוֹ, הוּא רִגֵּל
שֶׁכָּל יְהוּדֵי צֶרֶךְ לְהִתְכַּוֵּן לַעֲצֻמּוֹ אֲדָרִי
יָמִים כִּיבִּי קְדוּשִׁים וְוָאֵם פֶּאֶר אֶפְנִים עַד
הָאָמ. (בֵּית אֲבֵרָה)

★

בְּגַמְ' פִּדְיָר רִ"ת פִּיִּים זִמְנוֹ רִגְלִי, הַרְמוֹ
שֶׁצֶרֶךְ לִפְיִים וּלְתַקֵּן הַרְגִּילוֹת שֶׁהוֹרְגוּ לוֹ בּוֹ,
שִׂידָה אֲכִילָה וְשִׁתִּי שְׁלוֹ, לֹא בִּדְרֹךְ זוֹלָל
וְסוֹכָא חִי'. (שְׂאִרֵּי יִשְׂרָאֵל)

★

הַקְפָּוֶת

בְּגַמְ' שְׂמִינִי עֲצַרְתָּ רִגְלִי בִּפְנֵי עֲצֻמּוֹ
לַעֲנִין פִּזּוֹר קֶשֶׁב, פִּי' הַתְּפִלּוֹת הַפּוֹרוֹת
שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה אֵין לָדֵם עֲלֶיהָ, יֵשׁ לָהֶם עֲלֶיהָ
בְּיוֹם זֶה וְהַקְבִּיָּה מְקַשֵּׁב לָהֶן. (תְּרִיחָ"ק מוֹדֵר"י מִבְּעִלְזָא זִ"ע)

★

וְדוֹד מִפְּזוֹ וּכְרַכְרִי לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית ה'
וּמִיכָל שִׁחָקָה, עִיב לֹא הִיָּה לוֹ בְּנִים,
נִמְצָא עִי' הַקְפָּוֶת שֶׁמְרַקְדִּים עִם הַתְּרוּחָה
יִכּוּלִים לְהַמְשִׁיךְ בְּנִים, וְגַם רְפוּאָה, כִּי
הַקְפָּוֶת עִם בְּנִים עוֹלָה רְפוּאָה. (עֲטָרַת יִשׁוּעָה)

★

עֲנָנוּ בְּיוֹם קְרָאֲנוּ, בְּיוֹם שְׁקוּרָאִים בְּכֶפֶר
תְּרוּחָה, בְּיוֹם זֶה עֲנָנוּ כִּי הוּא גִמְרָה הַכֵּל.
(אֲמָרִי פִּנְחָם)

הַמְצַטֵּר פִּזּוֹר מִן הַסּוֹכָה, עִי' הַסּוֹכָה
יִדְּיָה פִּזּוֹר מִכָּל צֶעֶךְ, וְזוּהוּ גַם כֵּן הוֹלִין
וּמִשְׁמִשְׁיָהֶן פִּזּוֹרִין שִׂידָיו נִפְטָרִין מִכָּל
(תְּפִאֶרֶת שְׁלֹמֹה)

★

מִצוֹת קֵלָה יֵשׁ לִי וְסוֹכָה שִׂמְחָה, עִי'
מִצוֹת סוֹכָה שֶׁהוּא בְּחִינַת קֵלָה, מִכְּנִיעַ
הַסִּימָ שְׁעוֹלָה עִם הַכּוֹלֵל גִּימָ' קֵלָה.
(לִיקוּטֵי תְּרוּחָה מִשְׁעֵר נֶאֱבִיל)

★

תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דֶּכָא, אֲפִי עוֹבֵד עִי'
כְּדוֹר אֲנוּשׁ, וְגַם חָטָא בְּשִׁאֵר עֲבִירוֹת
חֲמוּרוֹת, וּבִתְשׁוּבָה בִּישׁוּבֵת סוֹכָה לְמִצְוָה
נִמְחָל לוֹ. (יּוֹדְעֵי בִינָה)

★

ד' מִיָּנִים

וְכֵן בְּלוּלִים וְכו' גִּירָא בְּעִינִיָּה דְּשִׁיטְנָא
בְּעִינִיָּה דְּוֹקָא, שֶׁהוּא עוֹמֵד בִּפְנֵי לִנְגְדִינוּ
לְרַדְפֵּינוּ, רָאשׁוֹן לְחִשְׁבֹּן עֲוֹנוֹת שֶׁלֹּא
תִּחְשַׁב שֶׁהוּא סִיּוֹם עֲוֹנוֹת וְתִתְעַצֵּל
בְּמִלְחָמָה זֶה, לֹא כֵּן אֵלֶּא רָאשׁוֹן לְחִשְׁבֹּן
עֲוֹנוֹת כִּי כָל הַגְּדוּל מַחְבִּירוֹ צֶרֶךְ עוֹד
יּוֹתֵר. (תַּתֵּם סוֹפֵר)

★

אַל תִּבְיָאִנִי רִגְלִי גֵאֻרָה, רִ"ל אֲתֵרָה, שֶׁאֵל
יָבֵא הָאָדָם עִי' הַרְגֵּל הַקְדוּשׁ לִידֵי גֵאֻרָה
וְהַתְּפִאֶרֶת בְּאֲתֵרָה שְׁקוּנָה, וְלִכֵּן כְּתוּב
בְּרִ"ת אֲתֵרָה חֶסֶד ו' לְהוֹרוֹת הַסְתַּלְקוֹת
אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם. (אֲוֹר הַמְּאִיר)

★

קוֹל מִבְּשֵׁר וְאוֹמֵר, הִנֵּה עִי' מִצְוֹת לֹלֵב
וְאֲתֵרָה שֶׁאֵנוּ מְקִימוֹן, נִזְכָּה לְקוֹל מִבְּשֵׁר
הַעוֹלָה לֹלֵב אֲתֵרָג. (אֲמָרִי נוֹעַם)

★

הַרְשָׁעָנָא רַבָּה

הַרְשָׁעָנָא רַבָּה, מַעַם לְמָה נִקְרָא בִּשְׁם זֶה,
דְּבִרָאשׁ הַשָּׁנָה דֵּן חֲשִׁי"ת אֶת הָעוֹלָם בְּדִין,
וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים בְּרַחֲמִים, וְהַכְּפִינּוּם
יִכּוּלִים אִזּ לִזְכוֹת בְּדִין, וּבְהוֹשָׁעָנָא רַבָּה דֵּן
בְּחֶסֶד, וְאִזּ יִכּוּלִים כָּל בְּנֵי אָדָם לִזְכוֹת בְּדִין,
וְלִכֵּן נִקְרָא הוֹשָׁעָנָא רַבָּה. (הַיִּשָּׁר הַחֲסִיד)

★

יּוֹם עֶרְבָה, שִׁישׁ בּוֹ תִּיקוֹן גַּם לַפּוֹשְׁעִי
יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין בְּהֶם לֹא מַעַם וְלֹא רִיחַ מִצְוֹת.
(מַחֲשַׁבּוֹת הַרִי"ן)

חֹג הַסּוֹכּוֹת, חֹג הוּא מַלְשׁוֹן מַחֲוָה, שִׁישׁ
נִקְדָּה פְּנִימִיּוֹת וּבְהַעֲלִיָּה לְרַגֵּל בָּאוּ יִשְׂרָאֵל
לְנִקְדָּה הַפְּנִימִיּוֹת וְהִנֵּה עֲבָשׁוֹ צִרִּיכִים
לְדַתְּאֵק לְרָאוֹת פְּנֵי הַצִּדִּיק. (בִּאֲרוֹת הַמִּים)

★

זִמְנוֹ שְׂמֵחַתֵּינוּ, נִקְרָא בִּשְׁם זֶה, דָּא
עוֹשִׂים סְעוּדָה לְגִמְרָה שֶׁל תְּרוּחָה, וְאִיכּ יוֹכֵל
הַיֵּצֵר לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם לַעֲצֻבוֹת חִי'
בְּאֲמָרוֹ וּלְשִׂמְחָה מִזֶּה עוֹשֶׂה, וְכִי גִמְרַת
כָּל הַתְּרוּחָה, לִכֵּן נִקְרָא זִמְנוֹ שְׂמֵחַתֵּינוּ,
לְהוֹרוֹת שִׁיבּוֹל כָּל אָדָם לְשִׂמְחָה עֲצֻמּוֹ
דְּהוֹמֵן גִּרְמָא, וְזוּהוּ הַעֲצָה הַיְעוּצָה לַחַיּוֹת
אִזּ בְּשִׂמְחָה. (אֲחֵל תְּרוּחָה)

★

זִמְנוֹ שְׂמֵחַתֵּינוּ, זִמְנוֹ הוּא לִשְׁוֹן הוֹמָנָה לָכֶל
הַשָּׁנָה. (בִּאֵר מוֹשֶׁה)

★

וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן, בְּגַמ'
רָאשׁוֹן לְחִשְׁבֹּן עֲוֹנוֹת, הֵינָנו עֲוֹנוֹת
דֹּאשְׁתֵּקֵד כִּיּוֹן דְּבִסּוֹכוֹת עוֹשִׂין תְּשׁוּבָה
מֵאֲחֵבָה, וְהוֹדוּנוֹת נַעֲשׂוּ כּוֹזִיּוֹת לִכֵּן
מִמֵּתִין בְּחִשְׁבֹּן עֲוֹנוֹת עַד סוֹכּוֹת דְּעוֹשִׂין
מֵאֲחֵבָה. (קְדוּשַׁת לִוִּי)

★

בְּסוֹכּוֹת תִּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים, בְּסוֹכּוֹת
תִּשְׁבוּ פִּי' שֶׁתַּעֲשׂוּ יִשְׁיבָה לַחַיּוֹת בְּסוֹכּוֹת,
לַחַיּוֹת סוֹכָה וּמִכֵּיט תְּמוּד אֵל הַשְּׁגַחְתּוֹ יִת',
אִזּ תִּזְכּוּ לְשִׁבְעַת פִּי' לְהַבִּיא שׁוֹבֵעַ וְחִסְדִּים
עֲלִינוּם הַנִּקְרָאִים יָמִים, עַל דְּרֹךְ יוֹמֵם יִצְוָה
ח' הַסְדּוֹ. (דְּעַת מוֹשֶׁה)

★

כָּל הָאֲזָרָה בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בְּסוֹכּוֹת,
יִ"ל שֶׁהַבְּמִיָּה הַשִּׁיטָה שֶׁכָּל הַיּוֹשְׁבִים בְּסוֹכָה
יִדְּוּ אֲזָרָהִים וְחֻקִּים. (וֹדַע קוֹדֵשׁ)

★

לִמְעַן יִדְּעוּ דּוֹרוֹתֵיכֶם, כִּי עִי' מִצְוֹת
סוֹכָה נִמְשָׁךְ לָאָדָם דְּעַת וְלִידַע אֶךְ לַעֲבֹדוֹ
יִת"ש. (וֹדַע קוֹדֵשׁ)

★

שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲנוּן לִפְנֵי וְכו' וְהִיִּיתָ אֶךְ
שִׂמְחָה, יִ"ל שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲנוּן וְכו' הוּא
דְּצֶרֶךְ כְּעַת גִּיבִי לְשִׁשְׁוֹן בְּבִתְחוּנֵינוּ עַל יוֹם
הַמְּקוּדָה, כִּי עֲדִיין לֹא הִשְׁתַּיְנוּ שְׁלִימוֹת,
וְהַבְּמִיָּה וְיִצְרֵינוּ, כְּאִשֶּׁר נַחֲנוּ שִׁבְעַת
יָמִים אִזּ תִּזְכּוּ לַחַיּוֹתֵינוּ אֶךְ שִׂמְחָה, דְּשִׂמְחָה
הוּא לִשְׁוֹן שְׁלִימוֹת. (בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר)

ארגון שיעורי תורה

שעל ידי

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ס מרן אדמו"ר הגה"ס שליט"א

סרית יואל - בני ברק

מודעה רבא לאורייתא

הננו מודיעים בזה סדרי שיעורי תורה הנאמרים בימי חוה"מ סוכות הבעל"ט
בבית מדרשינו בשיכון

אחה"צ בין מנחה למעריב

יום ד' א' דחוה"מ

הרב הגאון רבי שמואל אליעזר שטערן שליט"א

רב מערב העיר בני ברק

ודומ"ץ בבית הוראה של בעל שבט הלוי שליט"א

יום ה' ב' דחוה"מ

הרה"ג ר' מאיר דוד בערנמאן שליט"א

מפקח כללי מטעם הבד"ץ העדה החרדית

על מצוות התלויות בארץ

יום א' ה' דחוה"מ

הרב הגאון רבי מרדכי געלבער שליט"א

רב דביהמ"ד מונקאטש

לפנה"צ בשעה 12.00

ביום ד' א' דחוה"מ

וביום ה' ב' דחוה"מ

וביום א' ה' דחוה"מ

ילמד

הרה"ג ר' ישראל שלום גאלדבערגער שליט"א

שו"ע או"ח הל' ברכת הזימון

אבות ובנים תתקיים א"ה בכל יום מימי חוה"מ

בין השעות 1.00 - 2.00

וביום שישי ערש"ק בין השעות 12.00 - 1.00

זמן תפילת מנחה
בשעה 5.15 בדיוק

ונזכה להגדיל תורה ולהאדירה ולהרמת קרן התורה בהתגלות כבוד שמים עלינו בביאת משיח צדקינו
ומלכינו מרן רבינו שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

בברכת שמחת יו"ט

הגבאים

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים,
רבותינו הקדושים עצי התמרים

ולקחתם לכם ביום הראשון. ובמדרש וכי ראשון הוא והלא יום ט"ו הוא אלא ראשון לחשבון עונות, ויבאר עפ"י מה שפי הגר"א בדברי המשנה ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, דדין הוא על גוף העבירה שעשה, וחשבון הוא על הזמן שאיבד לריק בעת מעשה העבירה, שהיה יכול לקיים מצוה באותה שעה, והנה ראש השנה ויוחכ"פ הם ימי הדין שאז הקב"ה דן את כל באי עולם על גוף העבירה בלבד, אמנם בחג הסוכות שהוא זמן תשובה מאהבה והזדונות נהפכין לזכות, והקב"ה מונה את העונות לידע כמה מצות יש בחילופין כנודע, אז ראוי לצרף גם את החשבון של זמן העבירה אל הדין שעל גוף העבירה כדי שיהיו הזכויות מרובין יותר, והוא ראשון לחשבון עונות שבחג הסוכות מעריכים גם את החשבון של העונות להרבות זכותי ישראל. (דברי יוא"ל)

☆

במדרש איתא אמר הקב"ה לאברהם אתה אמרת והשענו תחת העץ, חייך שאני פורע לבניך ואני נותן להם מצות סוכה שנאמר בסוכות תשבו שבעת ימים. וצ"ב השייכות. וגל"פ בס"ד דהנה יש לחקור על מה שאנו אומרים בכל יום בסוכות אזמן לסעודתי אושפיזין עילאין והיא עפ"י שמבואר בזוה"ק שהשבעה רועים תאים ומתכנשין לסוכתם של ישראל להתייחד אתם בסעודתו ולכאורה אינו מן המובן שאנו פשוטי עם מזמינים את הקדושים ההם

לסוכתנו ונראה קצת כיוחרא. אבל יתבאר הענין עפ"י הקדושת לוי כפי וירא עה"פ והוא עומד עליהם תחת העץ דידוע הכל שהבעה"ב צריך להתאים עצמו להאורה ולא יתנהג יותר בגדולה מהאורה כדי שלא יתביוש ולא יקנא את הבעה"ב והנה צדיק נקרא עומד שאין לו האפשרות לעלות ממדרגה למדרגה וע"כ רצה אאע"ה שלא יתקנאו בו המלאכים שהוא גדול מהם במדרגה לכן התלבש עצמו בבחינת מלאך להיות עומד וזה והוא עומד עליהם עכ"ד. והנה כמו שהבעה"ב צריך להתאים עצמו להאורה כן צריך האורה להתאים עצמו להבעה"ב כגון אם האורה הוא איש חשוב מאוד והבעה"ב הוא איש פשוט צריך האורה להתנהג בפשטות כדי שהבעה"ב לא יתקנא בו וע"כ אברהם אבינו שמצינו אצלו שהתלבש בלבוש המלאכים אע"פ שהוא היה יותר מהם ממילא יוכל הוא לילך אל אנשים פשוטים כי בוודאי יתנהג גם בפשטות הגם אורה צריך להתאים א"ע להבעה"ב כנ"ל ועל סמך זה אנו מזמינים אותו לסוכתינו בידענו שהוא יכול לצמצם למדרגתו וממילא גם ישאר הרועים יוכלו לבוא עמו וז"ש המדרש אמר הקב"ה אברהם אתה אמרת והשענו תחת העץ היינו שקיבלת המלאכים בביתך והתלבשת במדרגתם א"כ ראוי אתה לבוא אצל ישראל דאשפוזא חייך שאני פורע לבניך בסוכות תשבו שבעת ימים.

(ברך משה)

ולקחתם לכם ביום הראשון. ונוהגין עפ"י האר"י להכניס את הארבעה מינים בתוך הסוכה ושם לקיים מצות הנענועין, ולכאורה אינו מובן איזה שייכות יש זה לזה, וי"ל עפ"י שמספרים כי פעם אחת נסע הר"ק הרבי ר' זושא זי"ע אל רבו הקדוש המגיד ממעזריטש זי"ע ושהה שם איזה זמן, בחזירתו אל ביתו שאלו ממנו מה למדת אצל רבך בכל הזמן, ענה ואמר למדתי שיש בורא בעולם, שאלוהו האם על זה היית צריך לישב ולהות שם זמנים טובבא, נקרא המשרתת ונשאלה את פיה ותראה שתאמר שי בורא עולם, נענה ואמר אין הכי נמי היא אומרת אבל אני יודע ע"כ, והנה כתב בזרע קודש עה"כ למען ידעו דורותיכם, כי ע"י מצות סוכה נמשך לאדם דעת לידע איך לעבדו ית"ש כמ"ש דע את אלהי אביך ועבדהו, וכונת דבריו כי זהו סגולת הסוכה להשפיע אמונה בקרב לביבנו, שלא רק אשר נאמר כי ה' הוא האלקים ומלא כל הארץ כבודו, וליבנו בל עמנו כי אם משפה ולחין, רק נדע אותו ית"ש באמת בידיעה גמורה, וע"ז נוהגין ליקח הדי מינים בסוכה ולנענע עמהם שם, שענין הנענועים כדי מינים הוא למהליך את הקב"ה על כל העולם, ובכדי שיוקבע זה בליבנו כיתד שלא תמוט, ע"כ מכניסין אותם על הסוכה, שסגולת הסוכה להשפיע בנו דעת בבחי' דע אלהי אביך ועבדהו, בידיעה אמיתית ולא באמירה בעלמא.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל – בני ברק

המשרד: רח' קדושת יו"ט 17 שיכון קרית יואל בני ברק, טלפקס: 6168833

ושמחתם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים

הגנו להודיע בזה לציבור אנ"ש קהל עדתנו הע"י
את סדרי וזמני סעודות האושפזין בימי יו"ט וחזה"מ סוכות הבעל"ט

- ❖ ה"באטע" בליל יו"ט בשעה 9.30 בסוכה הגדולה דקהילתנו שעל יד ישיבתנו הק' במוצאי יו"ט ראשון של חג תתקיים האושפזיא דיצחק אבינו בסוכה הגדולה בשעה 8.30
- ❖ ביום ד' תתקיים האושפזיא דיעקב בסוכה הגדולה בשעה 8.30
- ❖ ביום ה' תתקיים האושפזיא דמשה רעיא מהימנא בסוכת בית מדרשינו בשיכון 8.30 ולאחמ"כ שמחת בית השואבה בהיכל בית מדרשינו הגדול בשיכון
- ❖ בליל שב"ק תתקיים ה"באטע" בסוכה שבבית הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א בשעה 9.30
- ❖ במוצש"ק תתקיים האושפזיא דיוסף בסוכה הגדולה בשעה 8.30

בברכת שמחת יו"ט

הגבאים

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, בפתור ופרה משוקדים

פרפראות לחכמה

ושלישית אפילו טפח ונתקדרה דעתו, ונל"פ עפ"י דא"י בילקוט (איוב דף ק"ז) אלולי קרא איוב תגר כשבאו עליו יסורים, כשם שאומרים עכשיו אלוקי אברהם אלוקי יצחק ואלוקי יעקב כך היו אומרים אלוקי איוב, עיי"ש, ואיבמדרש דשלש דפנות הסוכה הם כנגד שלשה אבות, ובה יבואר בשעה שהתרעם איוב על היסורין הראה לו הקב"ה שלשה דפנות הסוכה, דאילו היה התרעם היו אומרים אלוקי איוב ג"כ והי' צריך ד' דפנות בסוכה, אבל עכשיו שהתרעם נשאר רק ג' דפנות כנגד האבות בלבד. (עיר דוד)

☆

בגמ' איתא (עבודה זרה ג.) לעתיד לבוא יאמרו אוה"ע לפני הקב"ה כלום כפית עלינו הר כנגיית ולא קבלנוה וכו' אמר להם הקב"ה מצוה קלה יש לי וסוכה שמה לכו ועשו אותה מיד כל אחד ואחד נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו והקב"ה מקדיר עליהם חמה בתקופת תמוז וכל אחד ואחד מבעט בסוכתו ויוצא. ומקשים העולם למה סוכה נקראת מצוה קלה, עוד יש לדקדק מ"ש מיד כל אחד עושה סוכה "בראש גגו", מפני מה עושים את סוכתם בראש הגג ולא על הארץ, גם יוקשה למה אחרי שהקב"ה מקדיר עליהם חמה כולם בורחים מן הסוכה הרי אדרבה הסוכה תהיה לצל יומם, אמנם יתכן לומר דקושיא חדא מתורצת בחברתא, דהנה אי' בגמ' (סוכה כז.) העושה ד' כלונסאות על שפת הגג ומסכך על גבן ר' יעקב מכשיר דאמרין גיד אסיק מחיצתא, ומסיק שם בגמ' דהא דמהני סוכה בד' כלונסאות הוא דווקא בראש הגג אבל בארץ לא מהני, ולפי"ז י"ל דהעכו"ם שהרי שאינם רצים בטירחת המצוה להם נותן הקב"ה "מצוה קלה" שהרי יכולים לעשות סוכה בנגל ע"י ד' כלונסאות, ומיד כל אחד עושה סוכה "בראש גגו" שרק על ראש הגג אמרין גיד אסיק, והקב"ה מקדיר עליהם חמה ואז כולם בורחים מן הסוכה, כיון שאין לה דפנות, אבל אם היו עושים סוכתם עם דפנות לא היו צריכים לברוח דהא טוב להם לישב מסוכה.

☆

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים וגו' והיית אך שמח, הנה בגמ' נדרש (פסחים עא.) והיית אך שמח לרבות ליל יו"ט האחרון לשמחה, וכבר נתקשו בזה הלא אכין ורקין מיעוטיהן הן, ומה אם כן בא לרבות כאן, וי"ל משום שכל יו"ט נכנס עם צאת הכוכבים וקודם לזה מסיפים מחול על הקודש, משא"כ ליל יו"ט אחרון, אדרבה צריך להוסיף על קודש יציאת יו"ט הראשון, ואחר צאת הכוכבים עדיין אינו שמיני עצרת בהחלט, מפני קדושת יציאת חג הסוכות, ואם כן אם אוכל שלמי שמחה באותה שעה לא יצא ידי חובת שמחת לילה ההוא, נמצא שליל יו"ט האחרון ממועט קצת שעה מועטת, משמחה, וזו והיית אך"ן שמח, לשון מיעוט משמיני עצרת, ולרבות על חג הסוכות מיו"ט האחרון לשמחה.

(דרשות חתם סופר)

בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים. וי"ל עפ"י דא"י בגמ' (תענית ט.) שלש מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל במדבר, מן, ובאר, וענני כבוד, והק' המפ' למה צויה ה' לעשות זכר רק לענני כבוד ולא למן ולבאר, ותי' כי את המן והבאר קיבלו רק לאחר שהתלוננו, משא"כ ענני הכבוד הם קיבלו אע"פ שלא ביקשו, זאת ועוד כי ענני כבוד היו מיוחדים לישראל, דהענן היה פולט את הערב רב, משא"כ במן ובאר שמהם גם הערב רב נהנו, וי"ש בסוכות תשבו שבעת ימים, זכר לענני הכבוד, ולבאורה למה דווקא לענני הכבוד עושים זכר, ע"ז בא הכתוב כמשיב "כי בסוכות הושבת"י מעצמי בלי תלונתכם, וגם "את בני ישראל" דייקא ולא את הערב רב.

☆

אלוקים דיבר בקדשו אעלוזה אחלקה שכם ועמק סוכות אמרד (תהלים ס.) וי"ל עפ"י דאיתא במדרש דיום ראשון דסוכות הוא ראשון לחשבון עונות, וכיון דבימים שבין יוה"כ לסוכות אין הקב"ה מחשב עונות ישראל, נמצא שנשארים עונות מש"ש ימים בלבד, וכדי לכפר על עונות אלו צויה הקב"ה על מצות סוכה דסוכה כשרה בשלשה דפנות, וכל דופן כשרה עד עשרים אמות, וכל אמה הוא ששה טפחים, נמצא שבכל דופן יש מאה ועשרים טפחים, ובשלשה דפנות הם ש"ס טפחים, ובה יל"פ מאמה"כ "אלוקים דיבר בקדשו אעלוזה", אעלוז-ה, אעלוז בד' ימים שבין יוה"כ לסוכות שאינם נחשבים כלל, וממילא "אחלקה שכם" דהיינו אחלק-ה ימים משאר ימות השנה ונשאר רק כמספר ש"ס ימים לתקן, "ועמק סוכות אמרד" שאמרד אותם על העמקות של הסוכה, הם דופני הסוכה כדי לכפר על עונות ישראל של כל השנה, ובה יל"פ מאמה"כ (תהלים ל"ט) "הנה טפחות נתת ימי"י שע"י הטפחות של דופני הסוכה קיבלו ימי כל השנה תקנה.

(הגה"ק מהרי"ד מבעלזא ז"ע)

☆

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר. ויתבאר עפ"י מאמרים ז"ל (שבת דף ל.) שלעתיד לבוא שואלין את אדם בראשונה נשאת ונתת באמונה, והנה למדו חז"ל מן הפסוק ולקחתם לכם להוציא את הגזול, ולפי המבואר א"ש ולקחתם לכם ביום הראשון ודרשינן מינה להוציא את הגזול דפסול, וע"ז קאמר במדרש ביום הראשון ראשון לחשבון עונות שתוכור שמשא ומתן באמונה הוא תחילית דיני של אדם, וראשון היא לכם לחשבון העונות לעתיד לבוא, ולכן ולקחתם לכם להוציא את הגזול.

☆

בסכת תשבו שבעת ימים וכו'. אי' במדרש איוב היה קורא תגר על היסורים עד שהראהו הקב"ה דפנות הסוכה שתיים כהלכתן

דבר בעתו

לקט אמרי קודש מפני צדיקי וקדושי עליון.
בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

בסוכות תשבו שבעת ימים

מאן דעביד ליה סוכה, קודשא ב"ה מסכך עליה בההוא
עלמא, ואגין עליה מכל מלאכי חבלה כד נפיק מהאי עלמא
ואזיל לההוא עלמא. (תיקוני זוהר, תיקון ע')

~

נמצא הסוכה היא בחי' הקדושה של הקרבנות ובחי' ארץ
ישראל, בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך
וברכתיך, לכן כאשר באו בני ישראל לסוכות זכו בזה
לקדושת ארץ ישראל והקרבנות כנ"ל. (תפארת שלמה)

~

~

הסוכה היא דוגמת המשכן, אוהל עראי, והד' מניס רומזים
לכלי המשכן וכלי המשכן רומזים לדעת. (כליל תפארת)

~

צווה אותנו לישב בסוכה בחי' אור מקיף, כי סוכה קדושה ועצי
סוכה מוקצה מדאורייתא, וכולה שמותיו ית' ויתעלה ארבע
רוחותיה ומעלה ומטה, והאדם הנכנס בה כולו מוקף בתוך
אור קדושתו ית"ש. (י"טב לב)

~

~

ידוע כל המצות זמניות בבוא הזמן של מצוה נתעורר הדבר
שהיה בעת הראשון כשנצטוו המצוה ובסוכות אנו מוקפין
בחסד א' וחסד י' וסובבנו כמאז ומקדם שהיינו מוקפין בענני
כבוד. (מאור עינים)

~

בכל שנה כשאנו מקיימים מצות סוכה, נכנס בהעלם בכל
נפש ישראל לחסות בצל דמהימנותא גם אם אינו מרגיש.
(תורת אמת)

~

~

למען ידעו דורותיכם כי ע"י מצות סוכה נמשך לאדם דעת
לידע איך לעבדו ית', כמ"ש דע את אלקי אביך ועבדהו.
(זרע קודש)

~

בסוכות הושבתי היינו כשישראל יושבים בסוכה ומקיימים
מצותה כאשר צויתי להם, אז אני מוציאם ממצרים הידוע,
היינו מן היצר הרע, וזהו שמסיים בהוציא וכו'. (בית אהרן)

~

כמו שהשבט קודש הוא מעין עוה"ב ומבואר באוה"ח הק' מי
שאינו מרגיש נדנדו קדושה בש"ק כן לא יוכל להשיג עוה"ב
כן י"ל בקדושת הסוכה שהיא דירה דקדושה בעוה"ז מעין
עוה"ב שדרשו חז"ל על פסוק כעת יאמר ליעקב ולישראל מה

פעל א', שישראל יהיו נתונים לפניו ממחיצת מלאכי השרת
ומקום הפנימי הלזו צומח ממחיצת סוכה בעוה"ז שאין בעולם
מצוה כזו שיתכנס בה כל הגוף. (שפתי צדיק)

~

מצות סוכה רמזו לזה להיות עלינו ולכל ישראל בחינות אור
המקיף, שנהיה שמורים מן החטא משך כל השנה.
(תפארת שלמה)

~

יזהר שלא לדבר בסוכה בימי חג הסוכות אלא בדברי תורה
כי גדולה קדושתה. (אור צדיקים)

אושפיזיו עליון

עיקר השפעות חסדים הוא ביום הראשון אושפיזא של
אברהם יומא דאזיל עם כולו יומין כידוע מספרים.

(אמרי נועם)

~

בסוכות באושפיזי דיצחק שקלסתר פניו דומה לאברהם שיש
בו תערובות ממדת החסד בהגבורות נמתקים הדינים
והגבורות ונתגבר אור הרחמים. (מגן אברהם)

~

יום ג' של סוכות שביים הזה יש התגברות גדול להקדושה
לכלות את כל בחינות ההפכים והמנגדים המרומזים בהרי
אררט, וכמו שנאמר הרים כדונג נמשו מלפני ה' וגו' וגם כי
עיקר הסוכות הוא נגד יעקב ונגד עננא דאהרן, ומצינו
בשניהם שנתגברו והכניעו את הכח של ההיפוך כי יעקב
אבינו ע"ה נצח את המלאך הידוע, ואהרן הכהן נצחו גם כן
בקטורת. (תורת אמת)

~

והיום בכחו דמשה רבינו ע"ה באושפיזא דיליד מתעוררת
שוב מדתו וכחו לסייע להאיר אור חלק יעקב שיהיה בגילוי
האור הקדוש ולראות איזה אוצר יש ביד כל אחד ואחד,
ובמה החלפנו אותו, וזהו ביום ההוא לא יהיה עוד אור יקרות
וקפאון היינו שלא יהיה עוד האור יקרות בבחי' כסוי וקפאון
רק יתגלה לעין כל בבחינת גילוי וצמיחה, ועל ידי כן נשוב
לפניו בלב שלם אמן. (ישמח ישראל)

~

והתרוץ הוא דהאמת הו דהשבעה רועים כל א' וא' בקדושה
ובטהרה שלו היה ממשיך קדושה וטהרה על ישראל עד שהיו
מסוככים בהקדושה, וכל אחד ואחד המשיך היקף ענני כבוד
לפי הקדושה וטהרה שלו, אלא להמשיך שיהיו כולם בבת

שמעתי מאמורי ז"ל שאמר בשם אביו שאמר בשם זקנו הקדוש מראפשיץ זצוק"ל זיעוכ"א, דידוע שהד' מינים הם אותיות שם המיוחד, וכל זמן שאנו מחזיקים בידנו את השם הו"ה יכולים להתפלל להשית. (צלא דמהימנותא)

בשם אמר' ז"ל ולקחתם לכך ליקח עצמותינו אל הבו"ת והיינו כדאי' במדרשים אתרוג דומה ללב לולב לשדרה הדס לעניים ערבב לשפתים וצריך האדם לכוין להטות כל איברים הללו אליו ית', והמצוה שמרמו לזה מסייע ג"כ לאדם כי כל מצוה היא הבטחה שמתקיים לבסוף ע"י שמרמזים שחפצים בזה.

במצות לולב ומינו נתקדשו ונטהרו האברים אשר רומזים לאלו המצות כדאיאת במדרשים לולב נגד השדרה אתרוג לב ערב שפתיים הדס עניים, וע"ז מבקשים קדשנו במצותיך שהמצוות מביאין קדושה להאברים. (שפתי צדיק)

אמר הרב הקדוש (ר' זושא מאניפאלי זצ"ל) הנ"ל לתלמידו, אשר לולב ר"ת ו'טהר ל'בנו ל'עבדך ב'אמת. (אילה שלוחה) קול מבשר ואומר הנה ע"י מצות לולב ואתרוג שהיינו מקיימין נזכה לקו"ל מבשר העולה לולב אתרוג. (אמרי נועם)

בחג הסוכות אנו עושין מעשיו בפרהסיא בלולב ואתרוג בלי שום פחד מחיצונים כי כבר נמתקו הגבורות ואנו יכולים למשוך כל ההשפעות הטובות וחסדים גדולים על כנסת ישראל.

דין הנענוע שהחייב להוליך ולהביא ולהעלות ולהוריד, והענין לעורר הנפש שתזכור בעת השמחה כי הכל להשית ממעלה ועד מטה וד' רוחות שהכל נכלל בה. (חנינון מצוה שכ"ד)

כשמקיים ענין מצות לולב בע"ב נענועין שהוא מכוון כנגד שם ע"ב והעיקר נענועין הם בד' רוחות העולם שנתהוה בחינת מ"ם סתומה, ואח"כ נעשה יחוד מעלה ומטה וזה יחוד של אני ראשון ואני אחרון ונעשה באחדות ממש, ויכוון להמשיך על עצמו מהיראה עליונה כמו חסידים הראשונים, ועם אותם ח"י נענועים שקודם התפלה נעשה בחינת צדי"ק. (לקוטי תורה)

אחת ובשעה אחת היה על ידי אהרן דבצדקתו שהיה אוהב שלום ורודף שלום גרם שיהיו כל השבעה עננים בבת אחת דהיה באפשר שיהיו העננים לעתיד ואהרן המשיך אותם שיהיו בזאת העת ובבת אחת וניחא הכל דהיו בזכות השבעה רועים והיה בזכות אהרן. ולפי הדברים היה נכלל באהרן ענן א' שהיה מצידו וגם מה שהמשיך כל ה' עננים בזאת העת, ומרומז אהרן במילוי אותיות ובה אל"ף ה"א ר"ש (עיי"ש דף ר"ד) נ"ן בגמטריא תשל"ו) מספרו ח' פעמים סוכה (עם ה' כוללים) מרומז למה שאמרתי שהיה בו הצד שלו וגם כל השבעה בבת אחת.

גודל אושפיזא דיוסף כי בזכותו יוכלו לתקן כל הפגמים שפגם בברית ולעשות הכנה להבא, כמאמר הכתוב ויוסף הוא השליט ביצרו בזה הוא השליט בכל העולמות ובכל הנבראים והוא המשביר לשון תקוה אשר שברו על ה' אלקיו, שמכניס תקוה אמיתית לישראל. (גדולת מרדכי)

דוד הוא הכולל והמקבל קדושתו מכל הרועים וממשיך לישראל ולכך דוד מל"ך ישראל מספרו ז"פ סוכה והכוללים שמסכך על הכלל ישראל בקדושתו כל המדות, ומרומז ג"כ דו' פעמים סוכה מספרו תרל"ז, והושענא רבא מספרו ג"כ תרל"ז, מחמת שהוא יומו של דוד, והיה במהרה ישועה רבה ולכך נקרא בשם הושענא רבא. (מדבר קדש)

ולקחתם לכם ביום הראשון...

לולב בגימטריא חיי"ם, רמז למי שקונה אתרוג עם לולב יפיו זוכה לחיי עולם הזה והבא.

ולכן נוטלין הארבעה מינים הללו ונלחמים בהם עם כל המקטריגים והמעיקים שד' מינים האלו הם הכלי זיין שלנו ובהם מולי ומביא מעלה ומוריד, שכל מקום שיש שם מקטרג ומסטיין על ישראל כלם יפלו תחת רגלינו ולא יוכלו קום, ועל כן אנו שמחים בחג הזה בד' מינים הללו ומקלסים להשית שנתן לנו שכל הזה איך לנער כל רשעי ארץ. (מנחם ציון)

בלולב ומינים ממשיכין דעת מן הנועם העליון איך לשוב בתשובה שזה עיקר הדעת. (זרע קודש)

לעילוי נשמת

האה"ה מרת בלומא מלכה לעווי ע"ה

ב"ר יצחק דוב ז"ל

גלב"ע כ"ב תשרי

ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת

האה"ה מרת העניא קליין ע"ה

ב"ר חיים ז"ל

גלב"ע י"ט תשרי

ת.נ.צ.ב.ה.

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בני ברק

נהלכו שמו במחול בתוף וכינור יזמרו לו
הזמנה מילתא היא!

הננו מתכבדים בזה להזמין את כל קהל הקודש
זקנים עם נערים לבוא ולהשתתף

**בסעודת אושפיזא דמשה רעיא מהימנא
וחגיגת שמחת בית השואבה**

שתתקיים אי"ה ביום ה' ב' דחזה"מ

בשעה 8:30 בסוכת בית מדרשינו בשיכון

ולאחר מכן נחגוג בשירה וזמרה
ריקודין של מצוה בבית מדרשינו

ובכן אצו ואתכנשו כאיש אחד בלב אחד להזעזעלות ולהתרום
בעידן חדוותא הדין כראוי וכיאוצ לכבודה של חג

בברכת שמחת יו"ט

הנהלת הקהילה

ושאבתם מים בששון ממעייני הישועה

קול התאחדותינו

שע"י התאחדות האברכים ד'סאטמאר בני ברק

מדור

חזקים להוריתם

הל' סוכה
עמ' י"ד

אכילה ושת' בסוכה
עמ' ט"ז

ד' מינים
עמ' י"ח

הלכות ודינים מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

הוקים להורותם

כמה פרטי דינים המצויים בהלכות סוכה

נערך ונסדר ע"י הרב וחיאל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

אכל בסוכה ונזכר שהשלא"ק אינו פתוח

התחיל לאכול בסוכה ונזכר שלא פתח השלא"ק - מברך שוב לישב בסוכה כשממשיך באכילת פת לאחר פתיחת השלא"ק (כיון דברכת לישב בסוכה שבידך בתחילת הסעודה לא יצא, דאז נחשב כאילו בידך חוץ לסוכה).

ואם נזכר רק בגמר אכילתו או שנזכר לאחר שכבר גמר לאכול פת - אינו מברך עוד לישב בסוכה (ואינו דומה למה דכתבנו לקמן בשכח לברך דיכול לברך למפרע, דשם יכול לברך בצירוף אכילתו הקודמת שאכל בסוכה כדכתבנו שם, אבל הכא לא אכל עדיין כלל בסוכה).

ובליל א' דסוכות אם נזכר שלא פתח השלא"ק - אף אם כבר גמר לאכול צריך לאכול שוב פת ולברך לישב בסוכה (דבליל א' איכא חיוב אכילת פת בסוכה דילפי' ט"ו ט"ו מחג המצות), אולם ברכת שהחיינו אינו מברך עוד הפעם כיון דלדין התלמוד מהני ברכת הזמן שבעת עשיית הסוכה אף למצות סוכה, וכ"ש שמהני בזה מה שבידך בסוכה כשהיה השלא"ק סגור, ככור"י מובא במש"ב סוסי' תרל"ג).

ירידת גשמים בסוכות

גגות הזהב המחוברים בצירים לבנין - מותר לפותחן ולסגורן בשבת ויו"ט (ואין בהם חשש אהל דהם דומים לפתח העשוי לפתוח ולסגור).

פריסת כיסוי [נילון וכדו'] מעל הסכך בשבת ויו"ט - לפורסן על גבי הסכך ממש או בתוך טפח הסמוך לסכך מותר (דכיון דליכא טפח בין הסכך לאהל אין משום עשיית אהל). לפרוס מעל הסכך בריחוק טפח - אסור (דעושה אהל בין הסכך לכיסוי), ואם מניח מבעוד יום את הכיסוי פרוס שיעור טפח, מותר לפרוס בשבת לגמרי (דאז הוי כמוסיף על אהל ארעי).

הידור לישב בסוכה אפילו כשגג סגור

מנהג צדיקים שהיו יושבים וישנים בסוכה אפילו כשהיה הגג סגור מחמת ירידת גשמים (בס' נימוקי אור"ח מבי אד"ש ענין לישב בסוכה אפי' כשגגות סגורים, משום חיבת הקודש כיון דכהגג פתוח הוא מקום קיום מצות סוכה, ומביא עובדא מהרה"ק ר' זושא ז"ע שהרגיש בקדושת המקום שהיה עליו שם סוכה).

ואם הגג סמוך לסכך פחות מד' טפחים, נכון לישב תחת הגגות מעיקר הדין, אבל לא יברך לישב בסוכה (דלדעת התוס' והרא"ש, סוכה שהיא מסוככת כהלכתה ופירס עליה

סדין להגן מפני החמה כשרה כשהסדין סמוך ד' טפחים לסכך, ובשר"ע ס' תרכ"ט סעי' י"ט הביא המח' ב' דיעות בזה ובמש"ב הביא בשם אחרונים דלכתחילה יש להחמיר, ובשעת הדחק כשאינו יכול לאכול מחמת הגשמים או הרוח וכדו' מוטב לפרוס סדין תחת הסכך בתוך ד' טפחים משיאכל חוץ לסוכה, ולכן בשעת ירידת הגשמים מוטב לאכול תחת הגשמים כשהם בתוך ד' טפחים הסמוכים לסכך משיאכל חוץ לסוכה, ומובא בפתחא זוטא סברא זו, אולם בשו"ת אב"ז פקפק בזה. ובגנות העשויים מעץ איכא עוד סברות בזה ואכמ"ל דאינו מצוי כ"כ).

שכח לברך לישב בסוכה

שכח לברך לישב בסוכה קודם שטעם, יברך אחר כך על מה שהוא עדיין עומד לאכול, ואפי' אם נזכר רק בגמר אכילתו יכול לברך על מה שיושב בה עדיין מעכשיו, ומכל מקום כל שעדיין לא בירך ברכת המזון ולא הסיח דעתו מהאכילה יש לו לברך לישב בסוכה ולאכול מעט ויברך אח"כ ברהמ"ז (מ"א מש"ב מט"א, ובס' ברכת הבית ביאר הטעם דיכול לברך גם כשכבר גמר אכילתו, דכיון ד"א דאפשר לברך לישב בסוכה אחר האכילה ויוצא למפרע, ויש סוברים דמברכים על הישיבה לחוד, לכן בכהאי גוונא איכא ספק ספיקא דאפשר דיוצאים למפרע, ואפשר דמברכים אף על הישיבה לחוד, ובמש"ב כתב הטעם כיון דמהאכילה ואילך כל זמן שיושב נחשב הכל לקביעות אחד. ועי' באל"מ ומ"מ להוציא עצמו מספיקות היכא דאפשר יאכל מעט, ובס' ברכה"ב כתב דהיכא שמברך ואוכל עוד שיאכל כזית פת, ובמטה אפרים כתב שיאכל כביצה פת).

ספק ברכה

נסתפק אי בירך לישב בסוכה ובדעתו לאכול עוד פת מותר לאכול ואין צריך לברך מספק (מטה אפרים, ובאל"מ ביאר דאע"ג דבהזכרת טל וגשם עד ל' יום אם נסתפק הוא בחזקת שלא הזכיר, מ"מ בסוכה כיון שיושב בצילא ושלטא ביה עינא מסתמא בירך ג"כ ועוד דספק ברכות להקל).

ונכון דבכהאי גוונא שיהיה ברכת המזון על מה שאכל ויצא מן הסוכה לצרכו, ויחזור ויטול ידיו לאכילה ויברך לישב בסוכה, (שם, ואין בזה משום חשש ברכה שאינה צריכה כיון דעושה כן בכדי לינצל מן הספק, ובס' ברכה"ב כתב דאם ברצונו להמשיך לאכול צריך לצאת מסוכתו יציאה גמורה, ואח"כ יחזור ויברך לישב בסוכה, ובלא זה אסור לו להמשיך לאכול מספק שמא לא בירך, וצ"ע דהא ספק ברכות להקל).

חינוך קטנים בסוכה

לביתנו וכדו', ובפרט מי שדרכו גם בביתו כל השנה להביא הקדירה לשולחנו (כ"מ משמע במשנ"ב בשם הח"א דיש מקום להקל, ובפרט מי שמכניס כל השנה הקדירה לדירתו דאז אין בזה משום בזיון).

וכן אל יעשה תשמיש בזוי בסוכה, ולכן אסור לשטוף כלי אכילה בסוכה, וכוסות מותר לשטוף שם (ב"י, מ"א, משנ"ב).

ובדיעבד אם הכניס בתוכה כלי מאכל או שעשה בה שום תשמיש בזוי אין הסוכה נפסלת בכך, ומהנכון להחמיר לכתחילה שלא לבודק לישב בסוכה בשעה שיש בה מהכלים האלו (כ"א, משנ"ב).

לפי שקדושת הסוכה גדולה מאד ראוי למעט בה בדברי חול, ולדבר בה כי אם קדושה ותורה, וכל שכן שיהא זהיר מלדבר שם לשון הרע ורכילות ושאר דברים האסורים (לשון המשנ"ב).

ואף בעל הבית שהוא מיסב עם אשתו ובני ביתו ואין ביניהם דברי תורה, על כל פנים יזהרו רק לדבר מעסק החג הקדוש להודיעם טעם מצוה זו כדכתיב למען ידעו דורותיכם וגו' וכיוצא בדברים אלו, (מטה אפרים).

קטן שהוא בן חמש או שש שנים מחויב במצות סוכה מדין חינוך, ואביו מחויב לחנכו במצות סוכה, ויש אומרים דאף אמו מחויבת לחנכו במצוה זו.

ולכל אדם אסור להאכיל קטן [שהוא בר חינוך] מחוץ לסוכה, דהיינו שאסור ליתן מאכל לתוך פיו, וכן לצוות לו לאכול חוץ לסוכה אסור.

ולהניח מאכל לפני הקטן ושהוא יאכל מעצמו, אין איסור לאחר, אבל אביו מחויב מחמת מצות חינוך למנוע אותו שלא לאכול חוץ לסוכה.

קדושת הסוכה

כלי האכילה לאחר שגמר לאכול מהם, יוציאם מחוץ לסוכה, והטעם בכדי שלא תהא מצות סוכה בזויה עליו להניח שם כלים המאוסים. (ש"ע סי' תרל"ט סעי' א', ובס' ביכורי יעקב (סק"א) כתב טעם בזה דהרבה אין נזהרים בקערות לאחר האכילה, כיון דאף בכל השנה לפעמים מניחין אותן ג"כ בחדר לכן אינו נחשב ביזוי כ"כ ע"ש עוד).

והעולם נזהרים להחמיר בקדירות אף קודם האכילה שלא להכניס לתוך הסוכה, (מ"א, משנ"ב שם). ויש שמקילים להכניס הקדירות [כגון מי שסוכתו אינו קרוב

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל – בני ברק

הודעה משמחת

הן ידוע לכל בר בי רב, גדול מעלת התפילה בחוה"מ ובעבודת הקודש בשעת אמירת ההלל הנענועים וההקפות, אשר מבואר מפי ספרים וסופרים התקונים הגדולים והשפעות קדושות אשר יכולים להשיג בעבודה נעלה זו

אשר על כן שמחים אנו להודיע כי כמדי שנה אנו מארגנים מנן מיוחד בכל יום מימי חוה"מ לתפילת שחרית בצוותא

בשעה 8.30 בהיכל הישיבה

– בכל יום לפני התפילה יהיה מאורגן קאנוע בסוכה הגדולה –

וה' יהיה בעזרינו כי ע"י התפילות כראוי וכיאות לכבודה של חג, נזכה לשפיע קודש מנוה אפריון, וכא"א ימלא משאלות לבו לטובה, עדי נזכה במהרה, לבנין בית המקדש בתפארתה, והשב כהנים לעבודתם ולויים בשרים ולזמרה, ונקבל פני משיח צדקינו גואלינו, ומלכינו כ"ק מרן רבינו עטרת ראשינו שליט"א בראשינו, בב"א.

בברכת שמחת י"ש ושמחת תמיד

הגבאים

הלכות ודינים מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

חוקים להורותם

פרטי דיני אכילה ושתייה בסוכה (פי' תרל"ט שו"ע ונו"כ)

נערך ונסדר ע"י הרב יחיאל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

בשר, דגים ושאר דברים המלפתים את הפת כשאוכלם בדרך קביעות [כדמצוי בזמנינו שאוכלים סעודה מכל מיני תבשילים בלא פת] - נכון להחמיר שלא לאוכלם חוץ לסוכה (שע"ת בשם גו"ר ומו"ב במש"ב). וכשאוכלם שלא בדרך קביעות וכן פירות ושאר משקים - מותר לאוכלם ולשתותם מחוץ לסוכה, והמחמיר על עצמו שלא לשתות אפי' מים חוץ לסוכה תבוא עליו ברכה.

מים ושאר מאכלים שאינם מחוייבים בסוכה, כשאוכלם או שותה מהם באמצע הסעודה - אין כדאי לאכול ולשתות חוץ לסוכה (שעה"צ ס"ק כ"ט, וראיתו מהא דאיתא בגמ' אוכלים ושותים בסוכה והא שתייה פטורה מן הסוכה ולדעת הרמ"א אפי' בין בדרך קביעות פטור, ועל"כ הא דאיתא שותים היינו שתייה שלאחר האכילה שהדרך לשתות אז צריך לשתות בסוכה דנכלל הוא בסעודה).

שינה

אסור לישן חוץ לסוכה אפילו שינת עראי (לפי שבשינה אין לחלץ בין עראי לקבע שלפעמים אינו נמנעם אלא מעט ודיו בכך לפיכך זו היא שינת קבע שלו שחייב ליכנס לסוכה בשבילה). ואפילו מניח ראשו בין ברכיו אסור (ביאור"ל בשם הפמ"ג). ופחות משיעור עראי מותר לישן חוץ לסוכה - והיינו עד 54 סקונדעס (שהוא שיעור חילוק ק' אמה). ובנימוקי או"ח האריך בדברים חוצצים על המזלזלים בקיום מצות שינה בסוכה, וכתב: "אבותינו ורבותינו מתלמידי הבעש"ט זי"ע מסרו נפשיהו על שינה בסוכה ויש לכל אדם ללמוד מהם. והמתנמנם על הספר וכדו', אין בזה כלום וא"צ לילך לסוכה, דהתורה אמרה תשבו כעין תדורו, וגם בכל השנה אין הרגילות להתנמנם בביהכ"נ וכדו' לקום ולילך לסוכה (ביכור"י בשם הר"ן).

דברים שמברכים עליהם לישב בסוכה

פת יותר משיעור כביצה, ומזונות ותבשילים מה' מיני דגן כשקובע עליהם [דהיינו שאוכלם בחבורה, או שאוכל מהם שיעור חשוב שקובע שעודה בזה, ולא די שיאכל מעט יותר משיעור כביצה] - מברכים עליהם לישב בסוכה (ובמאמר מרדכי מבאר ומו"ב בביאור"ל, דבדידה

בסוכות תשבו שבעת ימים ודרשו חז"ל תשבו כעין תדורו כלומר כדרך שהאדם דר כל השנה בביתו כן צריך לדור בימי הסוכות בסוכתו, מכאן אמרו חכמים כל שבעת הימים אדם עושה ביתו עראי וסוכתו קבע קבע, ולכן אכילת עראי מותרת חוץ לסוכה ואכילת קבע אינה מותרת אלא בסוכה.

ודע דיש אופנים דאף שמחוייבים בסוכה עם כל זה אין מברכים עליהם לישב בסוכה (משום דמיוצא הוא מממנו ספק), ולכן נפרט את ההלכות לכמה אופנים: (א) דברים הפטורים מן הסוכה, (ב) דברים החייבים בסוכה, (ג) דברים שמברכים עליהם לישב בסוכה, (ד) דברים ואופנים החייבים בסוכה ואין מברכים לישב בסוכה.

דברים הפטורים מסוכה

פירות, בשר, דגים, ושאר מיני תבשילים וכדו', שתית מים, יין, ושאר משקים - פטורים מן הסוכה (וכשאוכל או שותה בדרך קבע עי' לקמן).

פת ומזונות כשיעור כביצה מצומצמת - פטורים מן הסוכה (דק ביותר משיעור כביצה נחשב לאכילת קבע לחיבו בסוכה, אבל עד שיעור כביצה נחשב לאכילת עראי).

והמחמיר על עצמו שלא לשתות אפילו מים וכ"ש פת דרך עראי מחוץ לסוכה - הרי זה משובח (ות"ח אם רוצה שלא להחמיר על עצמו בזה רשאי ואינו נחשב כמי שאינו מדקדק במצוות, (ביאור"ל).

דברים החייבים בסוכה

פת, מזונות, תבשילים מה' מיני דגן [כגון פערפיל, לאקשן קוגל, קרעפל"ך, דייסא, וכדומה] - האוכל מהם יותר משיעור כביצה מחויב בסוכה (ושיעור כביצה מובא באחרונים דצריך להחמיר דהוא נפח הקרוב למשקל של 60 גרם כשיעור ר"ח נאה).

יין בדרך קביעות [דהיינו ששותה הרבה, או בני חבורה היושבים ביחד לשתות יין] - חייבים בסוכה (להרמ"א אינו מחויב אפי' בקבע ובמשכ"ב הביא פוסקים המחייבים בקבע, ובביאור"ל האריך בזה וביאר טעם המחמירים דאף דבעלמא שתית יין לא חשיבי קביעות לחיבו בברהמ"ז אפי' שתה כמה קבין יין, אמנם הכא דבעינן תשבו כעין תדורו ואין דרך לשתות יין בקביעות חוץ לביתו).

יין - ככשותה בקביעות, בשר ודגים כשאוכלם בקביעות - אינו מברך לישב בסוכה.

הבדלה - בהבדלה אין לברך לישב בסוכה (ש"ת שבה"ל ח"ו סי' מ"ב אות ב', שאנחנו לא נוהגים לברך), וכן ה"י מנהג רביה"ק צוקללה"ה שלא בירך בהבדלה לישב בסוכה, (אך יש שנהגו לברך לישב בסוכה לפני השתיה וכן נהג החזו"א זצ"ל, ועין גם במטה אפרים באלף המגן סי' תרכ"ו תרמ"ד בק"א אות י"ז בהבדלה חשיב קביעות וצריך סוכה, וכו' משו"ת מנח"י ח"ט סי' קס"ג, ועין גם בשבה"ל שם דבכמה מדינות מברכים אחרי עשיית הבדלה).

השוהה בסוכה בלא אכילה

הנכנס לסוכה ובדעתו לשהות שם זמן מה [לישב שם או לישון] ואין בדעתו לאכול שם סעודה - י"א דצריך לברך לישב בסוכה (חזו"א סי' קמ"ז סעי' ט"ו, מ"ב מ"ח, וכן ה"י מורה החזון איש זצ"ל, וטעמם דדוקא כשאוכל פת דמברך לישב בסוכה על עיקר חיוב הסוכה אזי פוטר גם שאר הדברים שהוא עושה בסוכה, משא"כ כשאינו אוכל לא שייך זה ומחוייב לברך אף על השהייה בלחוד).

ולכן יש מחמירים דכשנבאים מבחוץ לסוכה לישון אוכלים פת הבאה בכיסנין ומברכים לישב בסוכה ומכוונים גם על השניה.

אבל י"א דלא נהגו כן (עין בדע"ת ד"ה ועין דלא נהגו כהחזו"א, וכו' מהערוה"ש סעי' כ"ח וכן איש חי פ' וילך אות ה', וכן במאמר סק"ח השיג על הט"ז הנ"ל דלפי מה שנהגו כר"ת שאין מברכין אלא בשעת אכילה יש לחוש לברכה לבטלה, ובכפ החיים אות צ"ז כ' דע"כ המתענה או שאינו אוכל פת באותו יום יש לשמוע ברכת הסוכה מאחר ויתכוין לצאת או לברך בלבד).

תליא מילתא דכל שהוא קבע עליו אע"פ שלא היה שיעור שדרך בני אדם לקבוע עליו חשיב קבע, אף דלענין פת הבאה בכסנין מבואר בסי' קס"ח דבעינן דוקא שיעור שדרך בני אדם לקבוע עליו, הכא דבעינן תשבו כעין תדורו כל שהוא עצמו קובע עליו הוי קביעות להצריכו סוכה דבדידיה תליא מילתא).

מזונות יותר משיעור כביצה ואינו קובע עליהם - מנהג העולם לברך לישב בסוכה, אולם כדי להנצל מחשש ברכה לבטלה יראה שלא לצאת מהסוכה מיד אחר אכילתו, אלא ימשיך לשבת בסוכה זמן מה, ויכוין בשעת ברכתו לישב בסוכה על האכילה וגם על הישיבה שלאחריה (שע"ת משנ"ב, וכו' פ' בס' ברכת הבית דמיון דנחלקו הפוסקים אי מזונות דינו כפת או לא לכן נכון לעשות כ"ל דלדעת כמה פוסקים מחויב לברך אף עצם הישיבה). ויש צדיקים שהקפידו שלא לאכול מזונות בלא קביעות במשך ימי הסוכות משום ספק ברכה, וכן נהג בעל הדברי חיים זי"ע וכן נהג רבינו הקוה"ט זי"ע.

ובשבת וי"ט כשמקדש ואוכל מזונות הקידוש במקום סעודה, בזה לכולי עלמא מברך לישב בסוכה, (דמיון דאכל המזונות בתורת סעודה הצריכה לקידוש מחשבתו זו משוי ליה כקבע, שערי תשובה).

אופנים שאין מברכים עליהם לישב בסוכה

כל המינים שאינם מחויבים בסוכה אי משום דבעצם אינם מחויבים אי משום דאוכל מהם פחות משיעור - פשוט הוא דהאוכל בסוכה אינו מברך. תבשילים מה' מיני דגן כשאוכל מהם יותר משיעור כביצה, אולם אינו אוכלם בקביעות - אינו מברך לישב בסוכה אף דצריך לאוכלם בסוכה.

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

שמעו ותחי נפשכם

הננו להודיע בזה כי אי"ה ביום ה' דחוה"מ הבעל"ט

ליל הושענא רבה

נתאסף לשמוע דברות קודש חוצבות להבות אש

מכ"ק מרן רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע

מיד אחרי תפילת מעריב בבית מדרשינו בשיכון

בברכת פתקא עבא

הגבאים

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

חוקים להורותם

כמה פרטי דינים המצויים בהלכות ד' מינים

נערך ונסדר ע"י הרב יחיאל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

בהם טעם, לכן אין להגדיל את אלו שאין בהם על אלו שיש בהם, ובביאור הגר"א הביא המדרש הדס דומה לעינים וערבה לפה ועינים גבוהים מהפה).

ג) בשעת האיגוד יש להקדים וליטול הלולב ביד ואח"כ להניח ההדס אצלו ואח"כ הערבה כסדר כתוב בתורה (בעל העיטור מובא באור"ח ספינקא).

ד) צריך ליזהר שיהא שדרו של לולב יוצא למעלה מאגד (טבעת שקושרים בלולב) העליון שיעור טפח והוא 10 ס"מ בכד שיעור שיוכל לנענע (שועה"ר ו"כ במשנ"ב, אלא דבמשנ"ב אינו ברור אי דייקא השדרה של לולב או די בעלים).

נפל הפיטם מהאתרוג

נפל הפיטם אין להתיר לבדק על אתרוג זה אפי' בשאר הימים, אלא באופן שאי אפשר למצוא אחר (ברמ"א סי' תרמ"ט סעי' ה' פסק בנפל פטמתו דדינו כחסר וכשר בשאר הימים, אולם המ"א הביא דעת הפוסקים הסוברים דפסולו משום הדר וממילא אין לבדק עליו אף בשאר הימים, ומובא במשנ"ב למעשה).

ואם הפיטם לא ניטלה לגמרי ונשאר חלק ממנה אזי יכול לברך עליו בשאר הימים (שם בשם ביכורי"י כיון דיש לצרף שיטות ראשונים הסוברים דבכה"ג לא נחשב כנטלה פטמתו).

ניטל עקצו ונשאר מקומו חסר - כשר בשאר הימים (דדינו כחסר דפסול ביום ראשון בלבד).

טלטול ד' מינים בשבת

הלולב הדסים והערבות בשבת מוקצים הם ואסורים בטלטול, דכיון דאין מונענים אותם בשבת וחוש מקיום המצוה אינם ראויים לשום דבר נחשבים הם כאבנים בעלמא.

ופוסקי זמנינו כתבו דהיא הדין באתרוג בזמנינו שהאנשים מקפידים עליהם שלא לטלטלם חוץ מקיום המצוה, ממילא מוקצים הם ואסורים בטלטול (דהרמ"א פסק דאתרוג מותר בטלטול כיון דראוי להריח בו, עכ"ז בזמנינו שאין נוהגים להריח האתרוג והוא אינו עומד לכך מוקצה הוא).

איגוד הלולב

א) שדרו של לולב צריך שיצא טפח מעל ההדסים, והיינו השדרה עצמה של הלולב ולא העלים של הלולב, וטפח היינו כ-10 ס"מ, ולכן צריך להקפיד שיצא 10 ס"מ מהשדרה עצמה מעל ההדסים, ואם ההדסים ארוכים ביותר בעין שיגיעו עד לסיומו של השדרה, אזי יוכל לקצץ מההדסים מעט למטה, ויזהר שישאר עדיין מההדס שיעור.

ב) יש לקשור ההדס גבוה יותר מן הערבה (רמ"א סי' תרנ"א ובמשנ"ב כתב טעמו עפ"י קבלה, ובדע"ת מביא מספר הפרדס לרש"י הטעם כיון דהערבה מרמזת על אלו שאין בהם טעם ולא ריח, ויכפרו אלו שיש בהם טעם על אלו שאין

תפילה נאה לאומרה בעת איגוד הלולב

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ הוֹאֵה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיתְקַשְּׁרוּ עַל יְדֵי אֲגוּדַת לִוְלָב וְהַגְדוּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבִאֲרָזִי, לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָּה, וְעַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים שֶׁהֵם כְּגֹדֶד שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְעַל יְדֵי שְׁנֵי בְדֵי עֲרֵבוֹת שֶׁהֵם כְּגֹדֶד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְעַל יְדֵי לִוְלָב וְאַתְרוֹג שֶׁהֵם כְּגֹדֶד יוֹסֵף וְדָוִד יִתְקַשְּׁרוּ אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים אוֹת יוֹ"ד שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְעַל יְדֵי שְׁנֵי בְדֵי עֲרֵבוֹת מִלּוֹי ה"א שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְעַל יְדֵי הַלִּוְלָב מִלּוֹי ו"ו שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְעַל יְדֵי הָאֶתְרוֹג מִלּוֹי ה"א אֶחָדָהּ שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּמִשֶּׁם תִּשְׁפִּיעַ לְעַבְדְּךָ (פכ"פ) אֲמוֹתֶךָ חַיִּים טוֹבִים שֶׁעוֹלָה כְּמִנְיֵן הָדָס וּכְמִנְיֵן לִוְלָב עִם שְׁתֵּי הַמְּלוֹת, וְתִתֵּן לִי יָרֵעַ בָּשֶׂר, וְחֶכֶם, וְצַדִּיק שֶׁעוֹלָה כְּמִנְיֵן עֲרֵבָה עִם הַכּוֹלֵל, וְתִתֵּן לִי לֵב טוֹב וּבָשֶׂר לְהִבִּין תּוֹרָה שֶׁעוֹלָה כְּמִנְיֵן אֶתְרוֹג עִם הַכּוֹלֵל, וְתִתֵּן לִי זְכוּת שֶׁאֶאֱגוּד אוֹתָם בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ בְּמַתָּרָה כְּמִיָּינוּ אָמֵן